

عنوان مقاله:

مسئله غرور در آیه ۱۸ سوره مبارکه لقمان و بررسی نظرات اندیشمندان و روانشناسان ایرانی و غربی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسنده:

نرجس سحاب مکمل - دانشجوی کارشناسی پیوسته دانشگاه فرهنگیان امیرکبیر کرج

خلاصه مقاله:

واژه غرور و کارکردهای آن از دیرباز مورد توجه قرار گرفته و مطالعات دینی و غیر دینی (از منظر اندیشمندان و روانشناسان)، پیرامون این مسئله انجام شده است. اما نکته حائز اهمیت پیرامون این مسئله این است که آیا غرور بد است و یا می تواند مفید باشد؟ و اگر گناه و رذیلت محسوب می شود، آیا خواری و فروتنی مفرط شایسته انسان است؟ در این پژوهش سعی شده تا با بررسی مسئله غرور در آیه ۱۸ سوره مبارکه لقمان، به همراه بررسی نظرات اندیشمندان و روانشناسان ایرانی و غربی، به این سوالات پاسخ داده شود. در این پژوهش از روش توصیفی-تحلیلی استفاده شده و پژوهشگر با استفاده از اطلاعات کتابخانه ای و اسنادی و با ابزار فیش برداری، اطلاعات لازم را یادداشت کرده و به توصیف، تبیین و تحلیل اطلاعات موجود پرداخته است. نتایج بدست آمده از این پژوهش بدین شرح است: «آیه ۱۸ سوره لقمان، انسان ها را از تکبر و فخر فروشی بر حذر داشته و دو نشانه از نشانه های انسان مغرور» را نیز بازگو می کند. معنی لغوی غرور «آنچه که انسان را فریب می دهد اعم از مال، جاه، شهوت و شیطان» معنای اصطلاحی آن «سکون و آرامش نفس به چیزی است که با هوایش موافق است»، بیان می شود. متألهان اولیه مسیحیت غرور را گناه می پندارند و فلاسفه نیز از غرور به عنوان رذیلت یاد می کنند. در اسلام و قرآن و کتبی نظیر نهج البلاغه بارها از مضرات این پدیده سخن گفته شده. در آخر جالب است بدانید از عزت نفس بنام غرور بجا که لازمه هر انسانی است و از خودشیفتگی بنام غرور بیجا که موجب رذیلت آدمی است؛ یاد شده است.

کلمات کلیدی:

مفتوم غرور، قرآن کریم، عزت نفس، خودشیفتگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140648>

